

Relat curt: L'extensió d'aquests texts ha de tenir un mínim de 500 paraules i un màxim de 1.000 paraules.

Avui t'explicaré com s'ha convertit el drac de Sant Jordi en una bèstia molt perillosa i amenaçadora.

Per això hem de tornar en aquell temps que les bèsties parlaven, els arbres cantaven i les pedres caminaven...

Hi havia una vegada en un poble rodejat de muntanyes un poblament de dracs on es distingia una família amb trigèmins.

Des de petits, els tres germans mai no es van discutir i sempre van ser molt macos.

Quan va arribar el dia dels seus setze anys, com tots els dracs van anar a una nova escola anomenada «l'escola de la teva vocació».

Aquest primer dia provocava molt estrès i tensió als trigèmins.

Cap del tres dracs sabia en què consistia aquella escola tan misteriosa de la qual sentien parlar des de petits.

Quan van arribar a classe, la professora va presentar i va dir :

– Bon dia a totes i a tots, em dic Cristall. Durant aquest nou any us acompanyaré i seré la vostra professora.

Tots es quedaren al·lucïnats de la seva bellesa i de la seva dolcesa. Un dels alumnes va demanar :

– Que aprendrem ara que som més gran?

– Coses més màgi...

La senyora Cristall anava a respondre-li quan va sonar la campaneta que anunciava el final de la classe.

Al llarg del retorn a casa, els trigèmins estaven confusos de les últimes paraules de Cristall perquè havien atret la seva curiositat.

Al dia següent, quan es van trobar de nou a classe, la professora va dir :

– Veniu i asseguem-nos tots en cercle que us vaig a revelar el què farem durant els curss.

Poc a poc, cada drac venia i s'asseia amb ganes de saber-ho.

– Junts intentareu esbrinar la vostra força i jo seré aquí per ajudar-vos.

– De què parla senyora ? Va dir un d'ells.

– Cadascun de vosaltres va rebre un poder a la seva naixença. Li va respondre Cristall.

– Un poder màgic com als contes?

– Si, el mateix, cadascun de vosaltres fa part de un grup que té, el mateix poder específic.

Fa segles i segles, els vostres rebesavis van decidir que fins els vostres setze anys, no podíeu estar al corrent d'això.

Després d'haver parlat de aquesta característica dels dracs, la professora va demanar a cadascun que anés fins el fons de la classe, i que es concentrés en la seva emoció. Va afegir que si ho fessin amb paciència i concentració, sortiria bé.

Un per un van passar els alumnes, descobrint cadascun el seu poder. El gran dels trigèmins, va desplegar les seves ales i va descobrir que podia volar; el segon va revelar que de la seva boca sortia flames de foc. Però quan va ser al torn del més petit de la família, es va adonar que no sortien res.

Mentre que els altres continuaven l'exercici, la professora intentava consolar-lo. Ella sempre havia sabut que un dia seria ell també poderós.

Durant molts mesos el drac es va concentrar per poder trobar ell també el seu poder. Però malgrat tots els esforços que feia el drac, no hi havia resultats.

El pensava que mai no tindria un poder màgic i que sempre seria el idiota de la classe.

Poc a poc de tanta ràbia que tenia de no trobar el seu poder, es va transformar en un drac molt nefast, perillós i antipàtic.

Un dia, tant de enfadat que estava, va marxar del poble prometent-se que si un dia tornés al seu poble, seria només per venjar-se.
I des d'aquest dia no s'ha parlat de aquell drac... Fins que
Conte contat, conte acabat i aixeca la mà si t'ha agradat.

Eldrac.rebel